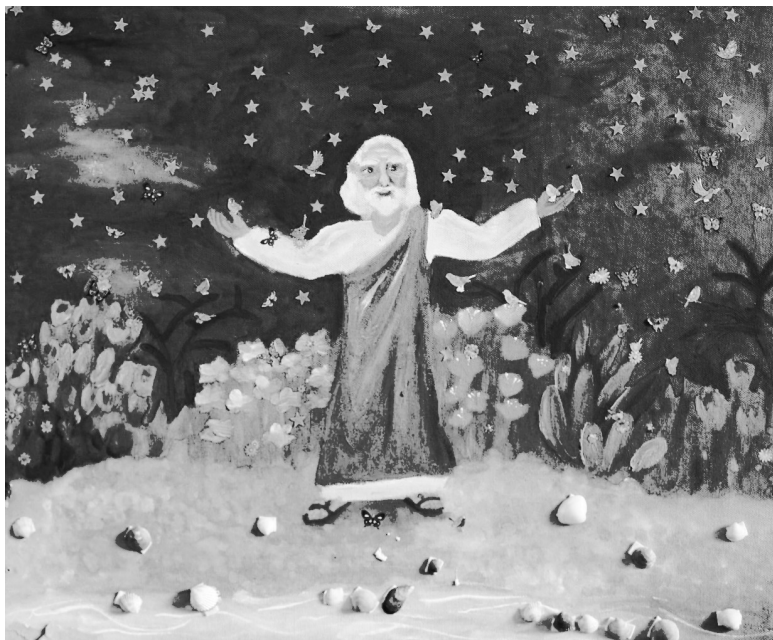

STOPY

Zpravodaj farnosti při kostele sv. Václava v Mníšku pod Brdy

UVNITŘ NAJDETE:

- PÁR SLOV KE ŠŤASTNÉMU MANŽELSTVÍ**
- TIP NA ZIMNÍ ČTENÍ Z FARNÍ KNIHOVNY**
- Z FARNÍ KRONIKY...**
- OBLÍBENÁ MODLITBA KAMERAMANA JIŘÍHO LEBEDY**
- VÝZVA K ODVAZE OD VLÁDI NOVÁKA**

PROSINEC 2017

RECEPT NA ŠTASTNÉ

MANŽELSTVÍ

**Daniela a Marcel Páterovi,
Mníšek pod Brdy**

**Manželé 14 let, pět dětí ve
věku od 13 let do 5 měsíců**

S receptem na šťastné manželství to bude něco podobného jako s receptem na ten nejlepší sváteční bramborový salát:-)

Kuchaři se nikdy neshodnou, kolik čeho a co vlastně vůbec do něj patří... Snad jen, že ty brambory a sůl. A pak už, co má kdo rád a co mu vyhovuje. Že je to příliš banální? Asi ano, ale v tom zjednodušení je kus moudra. Neexistuje univerzální návod na život či manželství. U každého bude fungovat jiná kombinace „ingredienci“.

Ale podle naší zkušenosti zůstává jeden základ – LÁSKA. Pěkné manželství stojí především na vzájemné lásce, toleranci a ochotě odpouštět. Vždyť jak moc bolí, když nás milovaný partner zraní, a na druhou stranu, kolik toho odpustíme tomu, koho milujeme. Bez opravdové lásky by to dost dobře nešlo. Ovšem to samo o sobě nestačí.

Nesmírně důležitá je KO-

MUNIKACE. Vědomě vnímat to, co nám druhý říká, pochopit jeho sdělení a nakonec se snažit uvést to do praxe. Snaha samotná je sice fajn, ale chce „to“ opravdu udělat. Lépe dříve, než později – to je jen poznámka na okraj pro chlapy, co znají ten vnitřní hlas, že „to“ ještě počká:-).

Taky je třeba BÝT PRO SEBE NAVZÁJEM, vědomě. Ne vedle sebe, ale spolu. V povinnostech i v zábavě. Pomáhat si, ale taky si dopřávat společné radosti, zajít na kafe, vyrazit na výlet, přinést jen tak maličkost, co má druhý rád. Důležité je umět si užívat radost z věcí, co nás spojují, a respektovat to, co má druhý jinak, a nechat se tím i obohatit. (Před lety jsem si úplně nedovedl představit, že vyrazím přes půl Evropy na rockový koncert oblíbeného muzikanta mé ženy a bude mě to bavit. Vedle toho ale vím, že si stejně užijeme koncert duchovní vážné hudby, takže asi tak;-).

Ono to možná všechno zní trochu jako poučky, ale s přibývajícím počtem dětí za stolem (nebo to bude

věkem?) si uvědomujeme, jak moc je to důležité. A pak je spousta věcí, které prostě zůstávají nad naše síly či chápání. Je úžasné, když je můžeme společně složit před oltář a prosit i děkovat. Máme za co, za krásný vztah a úžasných pět dětí.

P.S.: Mimochodem, u nás se do salátu přidává na jemno krájené jablko, zato však hrášek ani šunka tam nesmí:-).

Monika a Petr Umláškovi, Mníšek pod Brdy-Rymaně manželé 25 let, pět dětí ve věku od 17 do 8 let

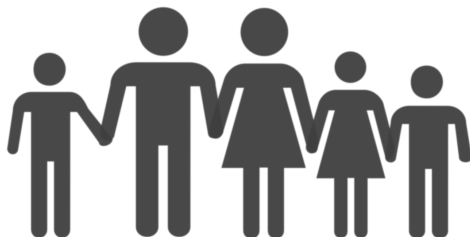
Petr: Pod slovem recept si představím přesný postup, kolik čeho vzít, co a jak dělat, aby člověk došel ke konkrétnímu výsledku. V tom případě recept na šťastné manželství nemám.

Mám jen určitou zkušenost. Pamatuju si, že když jsme se brali, tak nám babička ženy řekla:

„...hlavně si navzájem nedělejte nic špatného, život sám toho přinese dost.“ O to se v rámci svých omezených schopností (samo sebou zdaleka ne vždy úspěšně) snažím a můžu říct, že díky Bohu nám zatím život přinesl hlavně hodně hezkého.

Pokud bych se přece jenom měl snažit z toho udělat recept, tak by asi zněl: vezměte si milou ženu, snažte se jí otravovat život co nejméně, přidejte hromadu Boží milosti a mělo by to klapnout.

Monika: Mít se rádi, dívat se stejným směrem, radovat se jeden z druhého, odpouštět si, tedy „nenechat zapadnout slunce nad svým hněvem“, vážit si sebe navzájem a aspoň občas to dát najevo. Děkovat a prosit jeden za druhého. Věnovat mu svůj čas, dotek, pohlázení, jeho vlastní prostor. Smát se spolu. Nebát se nebýt perfektní a požádat druhého o pomoc, nebo jen vyslechnutí, a tak dále. No a snažím se, aby byla radost se mnou pobejt...

OTÁZKY Z LITURGIE

Vstupní modlitba mše svaté

Zpívali jsme vstupní zpěv, případně jsme vyslechli vstupní antifonu, konali kající úkon a volali: Pane, smiluj se. Zazněl chvalozpěv Sláva na výsostech Bohu. Nyní slyšíme od předsednického místa vlastní výzvu k modlitbě: „Modleme se“. Je to drobná výzva, kterou nemůžeme přeslechnout. Je to výzva k pozornosti, k usebrání, je to upozornění, že se bude dít něco závažného. Není to pouhý příkaz adresovaný do lodi, vždyť kněz se připojuje tím, že shrnuje modlitby nás všech. Vytváří duchovní kytici, kterou naším jménem předloží Pánu. Vstupní modlitba se nazývá v liturgických knihách „kolekta“.

Slovo colligere znamená v latině sbírat. Kněz zde sbírá prosby, díky a chvály všech, a z modliteb jednotlivců vytváří modlitbu církve – té církve právě zde přítomné. Aby náplň této „kytice“, tohoto svazku modliteb byla konkrétní a nebyla prázdným slovem, je třeba času. A k tomu slouží okamžik ticha, který po výzvě „modleme se“ následuje.

Nemůže být příliš krátký. Musí nám všem v kostele dát příležitost, abychom právě teď shromáždili všechno, co chceme slovem kněze přednést Otci nás všech. Tím se okamžik ticha, s kterým jsme si nevěděli rady, stává prvním projevem naší účasti na bohoslužbě. Teď, když se všichni „skládáme“ na to, aby v této modlitbě bylo všechno, čím žijeme a co je naší tužbou, jsme všichni jedno. Jsme jedno – neboť naše modlitby se spojily v jednu velikou „sbírku“. Můžeme být roztržštěni, zachvácení závistí či dokonce nenávisť, až z kostela vyjdeme za svými starostmi a radostmi, když jsme modlitbou byli takřka v jedno sdružení?

P. Jan Dlouhý

ROZHOVOR

Eva Kácovská

**Nebudme jen polykači příběhů
Čekají nás dlouhé zimní večery. Před šerem a dlouhou
chvilí nás ale spolehlivě zachrání dobrá kniha. Třeba
z farní knihovny. Zeptali jsme se proto Evy Kácovské na radu, po čem sáhnout.**

Jak se daří farní knihovně?

Kolik čítá knih a čtenářů?

Farní knihovně se, myslím, daří docela dobře, knih je v ní víc než 1300. Myslím ale, že je to stejné jako se čtenáři – důležitější než množství je jejich kvalita. ☺

Najdeme v ní i román o Kájovi Maříkovi?

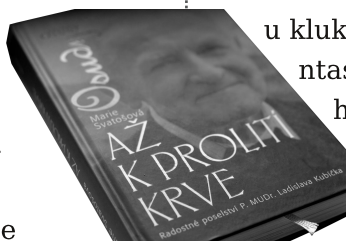
Knihy o Kájovi Maříkovi v knihovně nemáme. Myslím si, že pro dnešní generaci dětí tyto knížky moc přitažlivé nejsou, ale je to pouze můj odhad.

Měli bychom děti do takové námi doporučené četby nutit, nebo je nechat, ať si vyberou podle sebe?

Myslím si, že je dobré dojít k nějaké rovnováze, nabízet dobré a hodnotné knížky, ale zároveň některé knihy nechat na výběru dětí.

A co když si vyberou nějaký opravdu hloupý, bezobsažný příběh, co znají z reklamy?

Myslím, že zakazování nic nevyřeší. Lepší je si s dětmi o knížce popovídat, nabídnout jim vlastní úhel pohledu, přimět je se nad knížkou zamyslet. To je obecně, myslím, hodně důležité

pro všechny, číst a přemýšlet, nebýt jen „polykač příběhů“. ☺

Jaké dobré literární vzory by ale rozhodně neměly minout? Čemu je taková hrdinové učit?

Myslím si, že je spousta skvělých knížek, které děti pozitivně ovlivňují, ale domnívám se, že mayovky ani foglarovky už děti příliš nečtou. Skvělé podle mě jsou knížky, které děti vedou k přemýšlení o historii. Například Ostrov v Ptačí ulici nebo Běž, chlapče, běž od Uriho Orleva, Spočítej hvězdy od Lois Lowryové nebo Chlapec v pruhovaném pyžamu od Johna Boyna, které citlivě přibližují 2. světovou válku a téma holocaustu.

Vyučuješ český jazyk na pražském gymnáziu. Jak staré děti učíš a jak ony čtou? Překvapí tě svým výběrem?

Učím žáky od 11 do 19 let a oproti obecně přijímané tezi, že děti nečtou, každý den vidím, že čtou a docela hodně. Samozřejmě, že u kluků je nejoblíbenější fantasy a sci-fi a holky čtou hodně romány pro dívky. Ale většinou se nebrání ani knížkám se závažnějším obsahem.

A už mockrát se mi stalo, že jsem

se ke skvělé knížce dostala poté,
co jsem si o ní přečetla ve čtenář-
ském deníku některého studenta.

☺

**A otázka nakonec: jakou
dobrou knížku z farní knihov-
ny bys doporučila dospělým?**

V poslední době mě velmi zaujala
knížka o životě faráře Ladislava
Kubička Až k prolití krve.

Karolína Peroutková

SVATÝ, KTERÝ MĚ ZAUJAL Sv. Zdislava - patronka rodin

Při výběru své patronky ke svá-
tosti biřmování jsem si zvolila
tehdy ještě blahoslavenou Zdi-
slavu z Lemberka. Velmi mě
totiž zaujal a oslovil její život.
Zdislava se narodila někdy po
roce 1220 v Křižanově jako
prvorozená dcera Přibyslava
z Křižanova, královského
purkrabího v Brně a na hradě
Veverí, a paní Sibylly, dvorní
dámy královny Kunhuty. Její ro-
diče byli značně zámožní,
vzdělaní a velmi zbožní. Své dět-
ství a dívčí léta prožila

Zdislava ve vzorném ro-
dinném prostředí. Zdislava se
provдалa mladičká, bylo jí asi

něco přes 15 let, za Havla z ro-
du Markvarticů, pána na hradě
Lemberku. Zdislavin manžel byl
typ rytíře 13. století. Nebyl však
jen drsný bojovník. Měl ducha
křižáckých rytířů zanícených
pro náboženství. Podporoval
i řád bratří kazatelů – domi-
nikánů, který si jeho manželka
tak oblíbila, že do něj vstoupila
jako laická spolupracovnice.
Zdislavě projevoval nejen úctu
a lásku, měl i plné pochopení
pro její úsilí. Založili spolu
v Jablonném špitál a chrám sv.
Vavřince s klášteřem pro
dominikány.

Zdislavino myšlení
a životní postoje byly silně
ovlivněny křesťanstvím a kul-
turním duchem. Její víra
a přesvědčení starat se a pomá-
hat všude tam, kde jí bylo zapo-
třebí, z ní učinilo ženu, jejíž
lidský odkaz je zapsán na věky
věků do paměti. Co vše dokázala
a zvládala jako žena, bere dech.
Byla nejspíš ráznou a ener-
gickou ženou. Nejen, že se sama
za časté manželovy nepřítom-
nosti musela starat o rodinu
(narodily se jí 4 děti)
a spravovat panství, ale její
život náležel pomoci druhým.

A toto své poslání plnila se vši odhodlaností, oddaností, vírou a lidskostí naplněným srdcem. Poutníci, nemocní a potřební u ní vždy nalézali laskavé přijetí. Podporovala je, kde jen mohla, ale sama žila velmi skromně až asketicky. Byla proto všemi milována a nazývali ji matkou chudých.

Nedožila se vysokého věku. Po životě plném dobrých skutků zemřela na hradě Lemberku roku 1252 ve stáří asi 27 až 30 let. Byla pochována v kostele sv. Vavřince v Jablonném, kde její tělo dodnes odpočívá. 28. srpna 1907 byla Zdislava blahorečena a 21. května 1995 byla papežem Janem Pavlem II. svatořečena, což byl pro mě neuvěřitelný a úžasný zážitek.

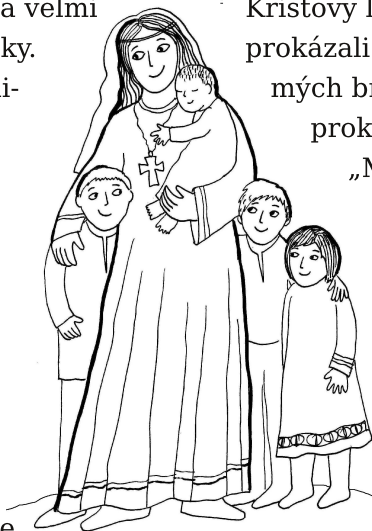
Zdislava je mým každodenním vzorem a pomocnicí v mém životě a pod její ochranu svěřuji svou rodinu, své blízké. Musím říct, že se často modlím, abych dokázala svůj život žít aspoň zčásti jako Zdislava

a abych dokázala být tak nesobecká a obětavá.

Zákon lásky k bližnímu byl jejím denním programem, neboť pochopila a prožila evangelium – radostné poselství Kristovy lásky. „Co jste prokázali jednomu z nejmenších mých bratří, mně jste (to) prokázali“ (Mat 25, 40).

„Miluj svého bližního jako sám sebe“ (Mat 22, 39). Zdislava, patronka rodin, nám ukazuje, jak život v manželství může být plodný, požehnaný a plný pokoje. Tak kéž se nám na její přímluvu daří plnit Boží vůli.

Lenka Richtrová

BŮH V MÉM ŽIVOTĚ

S věkem a plynoucím časem se můj vztah k Bohu poměrně intenzivně měnil, a jak už to bývá, stále se vyvíjí... V raném dětství: trochu dobrodružství, spojeného s tajnou výukou náboženství u nás doma, kdy pan farář dojížděl o sobotách domů a učil mě a k tomu jsme si listovali v propašované ilu-

strované Bibli. Mělo to v té době pro mě příchut dobrodružství a něčeho zakázaného.

Následně 1. sv přijímání, opět taková vlastně dobrodružná slavnost. Také jsem zaznamenal, že k nám na léto přijíždějí takové dvě divně oblečené pratetičky boromejky. Tehdy jsem vůbec nechápal a vlastně se ani jinak nesetkal ve společnosti s řeholníky. Bylo to opět něco exotického, dobrodružného a zakázaného... Tehdy jsem i takto vnímal můj dětský vztah k Bohu: dobrodružný, exotický a vlastně společensky nepřijatelný a zakázaný... Mezitím se však můj Bůh proměnil v někoho, kdo mě v neděli okrádá o Studio Kamarád. Nedělní byla na 9.00 a já každou neděli sváděl boj s rodiči a do kostela jsem fakt nechtěl. Během dospívání jsem byl typickým vlažným kaťákem, který si odbyl tu nedělní mši a nic víc. Žádné spolčo, žádné chaloupky, nic...

Až vlastně na prahu dospělosti jsem objevil náhodně Kostelní Vydří a tamní klášter. To místo mě učarovalo a já cítil sílu, kterou tam cítím dodnes

a vnímám, že tam je pro mě Bůh tak nějak blíž, nicméně jsem na Vydří na pár let zapomněl. Měl jsem přeci v těch letech „jiné“ starosti...

Po čase se mi Vydří vrátilo a já jsem tam začal pravidelně jezdit na ztišení a později na exercicie. Poznal jsem tam hodně fajn lidí a díky tomu vznikla i dlouholetá přátelství, která drží pevně dosud. Tam jsem si poprvé uvědomil, že to, co prožívám konkrétně tam, bude asi nějak souviset s mojí vírou...

Jak šel čas a s příchodem dětí se pro mě Bůh objevil zase v dalším rozměru – v rodině a ve vztazích mezi námi. A navíc, jako bonus, mám všechno umocněno v Božím stvoření – v přírodě, nejvíce však v horách – tady vnímám Boha úplně ve 3D... Tam je to prostě jak na tácu. Tam ta vertikála naskakuje úplně přirozeně a automaticky. Zakončím tedy stylově: Pánbůh zaplat za všechny ty důkazy Boží přítomnosti v mém životě a za všechny ty dary, které jsem dostal.

František

MNÍŠECKÝ FARNÍ ARCHIV

Staré písemnosti s trvalou hodnotou jsou již po staletí uchovávány v archivech. Díky tomu se řada těchto písemností dochovala dodnes. Jedním z archivů je i Státní okresní archiv Praha-západ, který uchovává písemnosti z regionu (bývalého okresu) Praha-západ, tedy i z Mníšku pod Brdy. V našem archivu je uložena např. řada starých kronik. Jedním ze zajímavých archivních fondů je Římskokatolický farní úřad Mníšek pod Brdy (1660 – 1955). Bohužel značný počet těchto mimořádně zajímavých archiválií se v průběhu let ztratil a archiv nebyl předán.

Rádi bychom proto požádali čtenáře, kteří mají doma nějakou fotku, aby ji přinesli panu faráři a věnovali ji nebo zapůjčili k okopírování. Archivní fond Římskokatolický farní úřad Mníšek pod Brdy končí rokem 1955 a rádi bychom měli fotografie všech mníšeckých farářů (včetně dříve samostatných far Trnová, Líšnice a Kytín).

Historie našeho archivu není v porovnání s jinými archivy dlouhá. Základem dnešní-

ho Státního okresního archivu Praha-západ byly tři okresní archivy. Byl to archiv při OKRESNÍM NÁRODNÍM VÝBORU Praha-jih, založený roku 1952, dále archiv při OKRESNÍM NÁRODNÍM VÝBORU Jílové, který existoval od roku 1953, a rozsahem nejmenší archiv při OKRESNÍM NÁRODNÍM VÝBORU Praha-západ z roku 1952. Protože regiony přiléhající k hlavnímu městu měly přirozené jádro v Praze, a tudíž neměly základ v městských archivech, byly všechny tyto archivy budovány pracně od začátku.

*PhDr. Pavel Buchtele, Státní
okresní archiv Praha-západ se
sídlem v Dobřichovicích*

Z FARNÍ KRONIKY

Svěcení nových soch

Péro jest slabé k vyličení dojmů ze slavnosti posvěcení nových soch „Božského Srdce Páně, sv. Antonína a sv. Terezičky od Ježíška, které se konalo v neděli dne 17. září 1933 ve farním kostele za nebyvalé tu ještě účasti. Již sama příprava na tuto slavnost byla povznášející a krásná. Pořízeny nádherné trůny s baldachýny pro nové sochy a celý kostel byl péčí vysokorodého pana patrona panskými zahradníky vyzdoben, rovněž hlavní portál zvenčí girlandami ověncen. Již ve čtvrtek vlály z kostela a fary prapory a za nimi s některých domů, aby vítaly vzácného hosta, Jeho Milost, vysoce důstojného pana metropolitního kanovníka z Prahy P. Josefa Čiháka, který odpoledne přijel do našeho krásného podbrdského městečka, aby nám posvětil nové sochy, kteréžto slavnosti předcházelo triduum. Hned ve čtvrtek po svém příchodu večer v 6 h. konala Jeho Milost smírnou sv. hodinku. V pátek

a v sobotu vždy o 8 h. ranní byla promluva se mší sv., večer o 6 h. kázání s požehnáním. V pátek v 9 h. měla Jeho Milost mši sv. v zámku u choré paní baronky. V sobotu v 11 h. dop. byla Jeho Milost u p. továrníka Karla. Odpoledne o 2 h. byla promluva ke školním dítkám a sv. zpověď. Ke sv. zpovědi přišly všechny děti počtem 213. Dětky obdržely od svých školních správ toho odpoledne volno. Večer pak o 8 h. konána v sále velkého hostince p. Rady přednáška se světelnými obrazy na thema: „Šíření úcty k Nejsvětěj. Srdci Páně v cizině a u nás.“ Tato zajímavá a krásná přednáška byla sledována s velikým zájmem malých i velkých, kteří sál vyplnili do posledního místečka. Vybráno 225 Kč, za sál a světlo dáno z toho 50 Kč, ostatní na hudbu. Všechny promluvy a pobožnosti, jakož i přednášku konala Jeho Milost, jehož krásné promluvy zanechaly v posluchačstvu hluboký dojem. Návlštěva těchto pobožností byla slušná, ale mohla býti větší. Ve zpovědnicích vypomáhali v sobotu vdp. děkan Josef Ná-

dvorník z Dobříše a vdp. Jan Boukal, kaplan ze Zbraslavi. Hlavním dnem však byla neděle 17. září. V 8 h. ráno sloužila Jeho Milost mši sv, při níž po krásné promluvě přistoupily dívky školní i dospělí k sv. přijímání, dospělých bylo asi 50. S dítkami školními šel ke sv. zpovědi a sv. přijímání p. učitel Ježek, správce obecní školy v Čisovicích, který měl v kostele a při průvodu dozor nad dětmi. V 10 h. měla Jeho Milost kázání a já slavnou mši sv. Návštěva obou mši sv. byla velická... Do poledne již přijížděli hosté z celého vúkolí... O 2 h. odpoledne vyšel z fary průvod: Kříž, po každé straně Orlici. Korouhve, školní mládež, družičky, soška Panny Marie z Nové Vsi nesena družičkami, nová socha sv. Antonína nesena čtyřmi hochy, přední hoši s liliemi, socha sv. Terezičky od Ježíška nesena menšími družičkami, přední čtyři družičky s křídly, které sypaly na cestu růže, socha Božského Srdce Páně nesena většími družičkami v závojích. Pak následovala Jeho

Milost s duchovenstvem... Za duchovenstvem šla hudba a za ní obě tělocvičné jednoty orelské s prapory, za nimi vysokorodý baron, úřednictvo, dva bohoslovci léčící se na Pleši a ctihodné sestřičky z Plzně a nepřehledný zástup věřících. Byl to opravdu triumfální pochod, kterého dle výpovědi zdejších lidí Mníšek neviděl. Průvod za zvuků hudby písně

k Srdci Páně ubíral se dolejší náměstím po hlavní silnici do farního kostela. Po příchodu do kostela nové sochy umístěny na krásné podstavce – trůny s baldachýny... Po té nastalo svěcení soch. Nejprve odebrala se Jeho Milost s duchovenstvem k soše sv. Terezičky od Ježíška. Po zaznění písně ke světici přednesla dce-ruška p. učitele žákyně

V. tř. obecné následující báseň... Po ní měla Jeho Milost řeč o životě sv. Terezičky, načež byla socha posvěcena. Jeho milost pomodlila se za dárce této sochy a zemřelé jeho členy. Pak odebrala se Jeho Milost s duchovenstvem k soše

sv. Antonína. Po zaznění písně k sv. Antonínu přednesl žák V.ř. obecné báseň... Po ní měla Jeho Milost řeč o sv. Antonínu, načež bylo vykonáno posvěcení sochy a pomodleno za dárce a jeho zemřelé členy. Konečně u sochy Božského Srdce Páně po zaznění písně, přednesla žákyně I. měšťanské školy báseň... Po ní opětovně Jeho Milost držela řeč o Nejsvět. Srdci Páně, socha posvěcena a pomodleno za dárce sochy a jeho zemřelé členy. Na to zasvěcena farní osada Bož. Srdci Páně – celý kostel modlí se hlasitě Věřím v Boha – a opakuje po Jeho Milosti slova příslibení, a po ní místní farář předčítá modlitbu díky. Hned na to pak celým kostelem nese se píseň: „Ježíši Králi“. Jeho Milost poděkovala na to všem, kteří se zasloužili o tuto slavnost, za účast všem, načež se odebrala s duchovenstvem k hl. oltáři, kde po vystavení Nejsvět. Svátosti byly litanie k Srdci Páně, Te Deum a Svátostné požehnání. Po něm poděkoval místní farář Jeho Milosti za ochotu a obětavost, s kterou nám konal tuto krásnou slavnost a poté přednesla dceruška vrchn.

strážmistra báseň... Jeho Milost ještě ke všem promluvila několik slov. Nakonec zazněl chorál svatováclavský a obě naše národní hymny...

MOJE OBLÍBENÁ MODLITBA Hlavní kameraman České televize Jiří Lebeda

Znáte ho? Ano, je to ten veliký pán, který se pokaždé v kostele omlouvá těm, kteří sedí za ním, že přes něj neuvidí na pana faráře. Jméno pana Lebedy určitě znáte z televizních titulků. Spolupracoval s Janem Roháčem, Františkem Filipem, či Zdeňkem Podskalským, např. na pořadech Byli jednou dva písari, Televarieté, Karel Gott ve Slaném atd. Podílel se na církevních přenosech české televize ze Staré Boleslavi, dále např. ze setkání s papežem Janem Pavlem II na Letné, ze svatořečení Anežky české i z pohřbu kardinála Vlka. V nejbližší době ho čeká na Štědrý den přenos svátečního koncertu ze Senátu. Je stále činný.

Přátelé, gentlemani ještě nevymřeli! Pan Lebeda dorazil na schůzku se mnou s květinou.

Bylo to příjemné povídání a nemohla jsem uvěřit, že panu Lebedovi je 80 let. Do Mníšku pod Brdy, tedy do Rymaní, jezdil za babičkou a dědou. A právě babička domluvila budoucím manželům Lebedovým svatbu v našem kostele. Bylo to za totality, takže tajně večer za zavřenými dveřmi. Tehdy tu byl farářem František Janků, který vlastnil pověstný pohyblivý betlém. Když páter Janků z Mníšku odešel, betlém putoval s ním na Vranov, tam je páter Janků pochován a tam je betlém celoročně k vidění.

A jaká je tedy oblíbená modlitba pana Lebedy? „Normálně klasika, ráno a večer Otčenáš“, odpověděl mi. Ale přece jen má svou vlastní modlitbu. Má-li před sebou důležitou akci prosí, jen tak svými slovy Ducha svatého o pomoc, o osvětlení. A funguje to. A ještě jeden příběh: když jezdil jako kluk s ta-

tínkem do Prahy (pochází z Kolína), šli kolem Bílé labutě ke kostelu sv. Tadeáše. A tatínek prý říkal, něco si přej a splní se ti to. Později, když studoval FAMU, zašel k Tadeášskovi a přál si alespoň jednou spolupracovat s takovými režiséry jako je Ján Roháč nebo Zdeněk Podskalský. A splnilo se to. Od té doby chodí k Tadeášskovi pravidelně.

OBLÍBENÝ RECEPT

Na sv. Martina mívají u Lebedů husí stehna, na vánoce rybu. Protože je narozený na Silvestra

a paní Lebedová hned 1.1., tím je daný i jídelníček pro gratulanty. Ale přece jen pan Lebeda zavzpomínal na své mládí, na zvláštnosti, které mu vařivala maminka. Třeba škrumky s bramborami, polité osmaženou cibulkou. Nebo krajové jídlo z okolí Kolína, řepánky: Kynuté těsto, vytvarované do větších buchet, se plní náplní - na-

strouhaná a podušená cukrová řepa, smíchaná s mákem. Buchty se silně v pekáči podmastí sádlem a upečou.

VÝNATEK ZE ZÁPISU Z JEDNÁNÍ PASTORAČNÍ RADY ZE DNE 12. 11. 2017 Plánované akce ve farnosti na prosinec a leden

- **Roráty** – adventní rána – v letošním roce budou v kostele v Mníšku vždy od **7:00** hodin v pondělí a sobotu.
- **15. 12. 2017** od **15:00** hodin kající pobožnost v Mníšku, po ní zpovídání. K výpomoci bude požádán dobrříšský farář P. Angelo Scarano.
- **17. 12. 2017** – Mníšek od **16:00** hodin Benefiční koncert pro Domov seniorů.
- **17. 12. 2017** – Kytín od **18:00** hodin Předvánoční koncert.
- **21. 12. 2017** – Líšnice od **18:00** hodin – vánoční koncert líšnické školy.
- **22. 12. 2017** od **16:00** – předvánoční úklid kostela v Líšnici.
- **22. 12. 2017** – vánoční představení pod vedením Daniely

Feltové – kulturní středisko v Mníšku

- **23. 12. 2017** od **18:00** hodin v Mníšku mše sv. ze 4. neděle adventní – **v neděli ranní mše nebude** (viz dále program mší 24. 12. 2017)
- **24. 12. 2017**
 - Mníšek - kostel sv. Václava – v **16:00** hodin – „dětská“ mše svatá doprovázená farní rodinnou kapelou
 - Líšnice – kostel Všech svatých – ve **21:00** hodin mše svatá
 - Mníšek – kostel sv. Václava – ve **24:00** hodin – půlnoční mše svatá
- **25. 12. 2017** – Trnová – mše svatá v **14:30** + dopolední mše dle pravidelného pořadu
Odpoledne koncert v kostele sv. Václava (Rybova mše zatím nejasná)
- **26. 12. 2017** – mše sv. v Mníšku, Líšnici (Rybova mše) + v Kytíně od **14:30**
- **31. 12. 2017** – svátek sv. Rodiny – mše svaté dle nedělního pořadu (Mníšek **8:30**, Líšnice **10:30**, Kytín **14:30**)
Obnova manželských slibů.
- **6. 1. 2018** – Tříkrálová sbírka

Daniela Feltová (katecheta)

•Dle žádosti farníků – pokračování diskuze ohledně posunutí nedělní mše svaté v Mníšku na **9:00** hodin, došlo by k posunutí i mše sv. v Líšnici na **11:00**.

•**Závěr:** provést průzkum z okruhu rodin, které nechodí pravidelně na mše svaté, jestli by posunutí zlepšilo jejich situaci, zároveň zjistit u farníků v Líšnici, jestli by se změnou souhlasili. P. Dlouhý promluví s rodinami, které změnu navrhuje.

Jan Krejčí (chrámový sbor, webové stránky)

- Návrh na promítání filmu Chátrč (následná diskuze k filmu).
- Nabídl zprostředkování kurzu Zacheus – jedná se o duchovní formační program určený věřícím laikům, jde o duchovní cestu s cílem nalézt v našem všedním životě prostředky k našemu posvěcení – osm měsíčních setkání – P. Ladislav Heryán

Pavlaína Boháčová (zástupce za Líšnici)

- Vzhledem k narůstajícímu počtu účastníků nedělní mše

svaté návrh na zakoupení několika židlí – schváleno

- Pozvání z vršovické farnosti na ples (bližší informace budou dodány)

Monika Umlášková (Charita ČR)

- Potravinové balíčky z Národní potravinové sbírky – dorazila další zásilka – v Mníšku a okolí cca 45 potřebných, kteří jsou příjemci této pomoci.
- Zahájena spolupráce s novým zaměstnancem města, sociálním pracovníkem p. Říhou.

Různé

- Farní knihovna spojená s agapé** (1. neděle v měsíci po mši svaté v Mníšku) – všichni jsou srdečně zváni!
- Křížová cesta na Skalce**
Byla objednána výzdoba kapliček na Skalce ve stylu Svákovské křížové cesty kamenné desky s reliéfy (prozatím objednáno pro první zastavení). U některých kapliček chybí oltáříky – nutno dořešit s památkáři a se zástupci města.
- Odhadovaná cena všech kapliček je 200 tisíc Kč. Je možno

příspěť sponzorsky na tento projekt.

- **Trnová** – Schválena žádost o dotaci na opravu fasády kostela (380 tisíc Kč). Rekonstrukce zahájena, je už postaveno lešení. Kostel je zapůjčován k pravidelným bohoslužbám pravoslavné církvi.

- **Kytín** – oprava stříšky nad sakristií (zajistí obec), plánuje se restaurování obrazu sv. Jana Nepomuckého a příslušného oltáříku.

- **Zed' kolem kostela v Mníšku**
Nutné požádat o příspěvek z Fondu regenerace památkových zón. Bude se pravděpodobně opravovat pouze zed' sousedící s pěší zónou a u vstupu do kostela, dvě boční zdi se nechají zarůst břečťanem – projekt v jednání s městem. Je třeba zvážit a rozhodnout, jak vyzdobit kapličky Božího těla (sochy, obrazy např. sv. Jan Nepomucký), aby byly v souladu se svým účelem a významem slavnosti Božího těla.

- **Kostel sv. Václava v Mníšku**
havarijní stav střechy kostela

– při velkých deštích dovnitř zatéká, nutné v nejbližší době řešit. Odhad nové střechy včetně nových latí cca 3 mil. Kč.

OSTATNÍ

O jedné gratulaci

Pan kardinál Dominik Duka, arcibiskup pražský, poslal po volbách gratulaci všem lídrům stran, které se dostaly do parlamentu. Rozruch vzbudilo zveřejnění blahopřejného dopisu adresovaného hnutí Tomia Okamury Strana přímé demokracie (SPD). SPD je považováno za extremistické hnutí. Jeho požadavky na zákaz islámu, netolerance vůči uprchlíkům, demagogická rétorika, která útočí často na nejnížší pudy nespokojených lidí, a to vše s tím, že Tomio Okamura je

bezpochyby chytrý a inteligentní člověk, dává tušit, o co mu jde – rychlá cesta k moci s bezskrupulózním využitím jakýchkoliv i podlých a pokleslých argumentů a prostředků.

Tomuto lídrovi politického hnutí pan kardinál napsal:

„Jsem přesvědčen, že nás spojuje péče o bezpečí lidí v této zemi i řada jiných témat.“

Za sebe jako křesťana, katolíka, občana České republiky a člověka jako takového se musím od názoru pana kardinála distancovat a vyzývám, nepodléhejme pokušení, že křesťané a hnutí SPD má společné hodnoty.

Před volbami do poslanecké sněmovny někteří pravověrní katolíci strašice multikulturalismem, islámem, homosexuály, Evropskou unií a ničením civilizace bílého muže doporučovali volit třeba právě SPD.

Uvědomme si, že katolická církev si nese v podstatě od svých počátků temnou zátěž, tou je vztah k Židům. Doktrína katolické církve spočívala v oficiálním pohrdání židovským náboženstvím, a v zákonech, které v průběhu času Židy značně diskriminovaly. Je

to dobré vědět. Je dobré vědět a uvědomit si, že nošení židovské hvězdy na oděvu nebyl výmysl hitlerovského Německa, ale podobné opatření bylo nařízeno jedním z dekretů čtvrtého lateránského koncilu v r. 1215 (!).

Není pochyb o tom, že tato téměř dvoutisíceletá politika pohrdání a utlačování byla jedním ze zdrojů obrovské tragédie židovského národa ve dvacátém století. Teprve tyto hrůzy, které překonaly jakoukoliv lidskou představu tento dlouholetý anti-judaismus katolické církve alespoň částečně potlačily.

Zvolíme-li si teď jiného nepřitele, můžeme se dobrat podobných konců.

Nyní „řešíme“, zda mohou rozvedení, či znovusezdaní lidé k přijímání. Máme přísné paragrafy v kodexu kanonického práva o eucharistii. Otevření otázky přijímání znovusezdaných vedlo skupinu vážených kardinálů dokonce k podezření, že papež František je heretik. Jak si ve vašich srdcích obстоjí porovnání milosrdenství papeže Františka proti dlouholeté protižidovské politice katolické církve? Lze to vůbec srovnávat? Chybí nám stud

a sebereflexe z naší minulosti. Není třeba se bičovat za staré hříchy, je třeba se poučit.

Nenechme se strašit strachem z islámu, z homosexuálů, iluminátů a kohokoli či čehokoliv dalšího. Pokud zůstaneme křesťany, nemáme se čeho bát. Budme ostražití, to ano, ale jsme dospělí lidé, používejme dospělý rozum.

Nepřipustme hledání nepřitele v lidech jiného náboženství, jiných konfesí, jiné barvy kůže.

Na rozdíl od pana kardinála pojďme ty naše hodnoty hájit poctivým způsobem. Spojenectví se zlem nemůže přinést trvalý užitek.

Vladimír Novák, 18.11.2017

Vyjádření k článku:

Milí čtenáři, v naší redakci proběhla bouřlivá debata, zda Vládův článek zveřejnit. Hlasováním jsme nakonec vybrali variantu, kdy zveřejníme argumenty pro i proti. A zajímá nás – co myslíte vy? Na webových stránkách naší farnosti máte možnost diskuse.

Daniela Feltová:

1) Přeju si, aby Stopy povzbuzovaly lidi ve víře a aby byly nástrojem vzájemného poznání

a sblížení lidí. Mně Vládův článek do tohohle konceptu nezapadá.

Každé křesťanské periodikum má nějaké zaměření a nějakou spiritualitu a to ho dělá tím, čím je.

Mně se například líbí časopis *Milujte se*. Podobný článek by v něm určitě nevyšel, a přesto bych si netroufla tvrdit, že je to cenzura. Je prostě zaměřený jiným směrem - na posilování ve víře, na poznávání učení církve a na svědectví o životě s Bohem.

2) Nelíbí se mi kydání bláta na církev. Dělá to kdekdo, ale myslím, že křesťani by to dělat neměli. Církev je mystické tělo Kristovo a je to naše matka.

A psát o tomhle tajemném Těle, že jeho doktrína spočívala v oficiálním pohrdání židovským náboženstvím, je nepravdivé a navíc velmi nemilosrdné. Oficiální doktrína katolické církve je učení Ježíše Krista - a toho se po celé dva tisíce let drží až dodnes.

3) Myslím si, že tenhle článek bude lidi rozdělovat. A mám za to, že v dnešní době je důležité víc než kdy jindy usilovat o jednotu v církvi a ve farnosti. Svatý Pavel říká: „Já, vězněný pro Pána vás povzbuzuji: snažte se v církvi zachovávat jednotu.“ A papež Fran-

tišek k tomuhle tématu dodává: „Vytvářet jednotu církve je práce církve a každého křesťana v průběhu dějin. Když mluví o církvi apoštol Petr, zmiňuje chrám učený z živých kamenů, jimiž jsme my. To je opak onoho chrámu pychy, kterým byla Babylonská věž. Ten první chrám přináší jednotu, ten druhý je symbolem nejednoty, nedorozumění a různosti jazyků.“ Je to z jeho kázání z 24. 10. 2014

4) Nelíbí se mi ani styl kritiky pana kardinála. I když třeba pochybil, myslím si, že je příliš tvrdé nařknout ho z hájené křesťanských hodnot nepoctivým způsobem a ze spojenectví se zlem. Připadá mi, že pisatel se staví do role spravedlivého – toho, kdo se zlem nemá nic společného a v životě neuklouzl. Ale Ježíš nás vybízí k milosrdenství. A k tomu, že když máš za to, že tvůj bratr zhřešil, máš to říct nejdřív jemu. Zdálo by se mi vhodnější, aby mu Vláda třeba napsal dopis, než aby ho ve farním časopise osočoval ze spojenectví se zlem.

Myslím, že by bylo nejlepší vyřešit to diskusí na farních stránkách. Do diskuze by se mohli zapojit všichni a hlavně

hned na příspěvky druhých reagovat.

Karolína Peroutková:

Stopy považuju za prostor otevřený názorům jednotlivých farníků. Moc se mi líbí, když máme odlišné názory a jsme o nich schopni otevřeně a s úctou jeden ke druhému mluvit a dovedeme skrz postoje jiných víc nahlédnout ty svoje. To mně moc pomáhá, když vidím, jak co kdo otevřeně vnímá a je schopen o tom i mluvit s ostatními. Učí mě to jakési neuzavřenosti, i pokoře. Proto vítám Vládův příspěvek.

Myslím si pro příště, že je možné mít takové příspěvky ve Stopách, i na webu – pro možnost diskuse.

Stopy – Zpravodaj farnosti při kostele sv. Václava v Mníšku pod Brdy

Redakční rada: Daniela Feltová, Zdena Lacková, Alexandra Merunková, Karolína Peroutková a Vavřinec Šipr